

A L L E P A A R D E N

hebben aan de wedstrijd deelgenomen

daxske darteler dan ooit

daxske is gestorven
wie daxske is? of liever was?
daxske was het stokoude hondje
van onze overburen

het beeld dat me nu meer dan ooit
telkens weer voor ogen komt
is dat van dat dartelend witte hondje
kwispelstaartend
tegen zijn baasje opspringend
of dartelend achter hem aanhollend

bijna veertig jaar geleden
bij het begin van het leven
in de brouwerij
lag tegenover onze doening
een kleine weide

met een paard dat elke morgen trouw
door grootvader gevoerd werd

toen die gestorven was
& uiteraard ook het paard verdwenen
kwam er een grootse villa in de plaats
met uiteraard
een heel andere levensstijl
dan het leven in de brouwerij
we hadden onderling dan ook weinig
voeling tenzij langs het zontje scott
die ons met zijn militair
speelgoeduniform aan
maar soften vond

tot die op zijn zeventien verongelukte
verslagen staken zijn ouders
bijna meteen naar ons over:
waar is onze scott nu?

ze aanhoorden rond de steen
van de drie levens het verhaal ervan
& probeerden het te geloven

daxske wist ineens niet meer tegen wie
op te springen
of achterna te dartelen

ik heb zijn uitvaart mogen doen
zelden een kerk zo diep-meelevend
jeugdvervuld gezien
zijn vader zei bij het buitenkomen:
was het de uitvaart van mijn zoon niet
geweest
ik zou gezegd hebben: wat een feest

zijn scott was inderdaad
in heel den omtrek
heel graag gezien

wie samen met zijn ouders
ook de plotse leegte
van zijn wegzijn ervaarde
was het witte hondje dax:
ieder stapke doorheen het grote huis
of over de gazon van de tuin
drukte zijn treurnis uit

wat miste hij zijn baaske

allicht van verdriet
maar ook van ouderdom
begon daxske
moeilijker te lopen
& slechter te horen

(vervolg volgende week)

LUC VERSTEYLEN

508

Hebben

Wie heeft, zal nog meer krijgen

De kloof tussen arm en rijk wordt almaar groter want, zo zegt men: 'Wie heeft, zal nog meer krijgen'. Dit idee is ook aanwezig in een gelijkenis van Jezus. Op het einde van de gelijkenis verduidelijkt Jezus wat hij wilde zeggen in verband met de dienaar die verzuimd heeft om met het geld winsten te maken: 'Je bent een slechte, laffe dienaar. (...) Had mijn geld dan bij de bank in bewaring gegeven, dan zou ik bij terugkomst mijn kapitaal met rente hebben terugontvangen. Pak hem dat talent maar af en geef het aan degene die er tien heeft. Want wie heeft zal nog meer krijgen, en wel in overvloed, maar wie niets heeft, hem zal zelfs wat hij heeft nog worden ontnomen.' (Mat. 26b-29)

Veel vroeger in zijn evangelie heeft Matteus dezelfde waarheid. Nadat Jezus een reeks gelijkenissen had verteld voor een grote menigte mensen die hem waren gevolgd, kwamen de leerlingen 'naar hem toe en vroegen: "Waarom spreekt u in gelijkenissen tot hen?" Hij antwoordde: "Jullie mogen de geheimen van het koninkrijk van de hemel kennen, hun is dat niet gegeven. Want wie heeft zal nog meer krijgen, en het zal

overvloedig zijn; maar wie niets heeft zal zelfs het laatste worden ontnomen." (Mat. 13,10-12)

Deze uitspraak van Jezus steunt op de algemene ervaring dat o.m. in het zakenleven een strekking bestaat om zoveel mogelijk te verzamelen. Dat gegeven past hij toe op het geestelijke. Wie openstaat voor de geestelijke verrijking, wordt geestelijk rijker; integendeel: wie zichzelf sluit voor het geestelijke, valt almaar dieper terug in zijn geestelijke armoede. Het Fr. heeft als spreuk: 'On ne prête qu'aux riches'.

Heer

Over het algemeen slaat het woord 'Heer', in uitdrukkelijk of verholen religieus verband, zowel op God als op Jezus en Christus. Het komt dan in verschillende verbindingen voor, zoals *Onze Lieve Heer, de Lieve Heer, Ons Heer, In 't jaar Onzes Heren, Onze Heer Jezus* e.a. De Bijbel heeft het woord 'Heer' (met hoofdletter) meer dan achtduizendmaal. Het verschijnt de eerste keer in het begin van *Genesis*, het eerste boek uit het O.T.: 'Dit is de geschiedenis van de hemel en de aarde. Zo ontstonden ze, zo werden ze geschapen. In de tijd dat God, de HEER,

aarde en hemel maakte.' (Gen. 2,4) De laatste keer in de slotzin van *Openbaring*, het laatste boek uit het N.T.: 'De genade van onze Heer Jezus zij met u allen.' (Op. 22,21) Het ligt voor de hand dat het religieus gekleurde 'Heer' in onze talen rechtstreeks uit de Bijbel afkomstig is.

Als [Zo] de Heer het wil

Als vroeger iemand uit een christelijk gezin beloofde iets te zullen doen, dan voegde hij er voorzichtigheidshalve een voorwaarde aan toe: 'Ik zal over een maand terugkomen, als 't God belieft'. De laatste woorden hadden op den duur geen religieuze inhoud meer; vaak werden ze zelfs als één woord aangevoeld, als een tussenwerpsel: 'astgodblief'. Men zou het kunnen vergelijken met een woord als 'alstublieft'. Het behoort bij een beleefde vraag, maar het werkwoord 'believen' of het voornaamwoord 'u' komen er niet meer duidelijk door. Hetzelfde geldt voor 'goddank' (met kleine beginletter) waarin slechts heel vaag naar God (met hoofdletter) verwezen wordt. (Wordt vervolgd)

BART MESOTTEN

Johan Kelders

Mama

„Liefste mama.”
Ik beroer haar foto.
Dan lijkt het alsof ze er een beetje is.
Ook haar sterfdatum raak ik even aan.
De cijfers voelen oud en versleten aan, 29 november 1995.
Zolang is ze al dood.
Ik zet de bloemen op haar graf. Bloemen fleuren haar op.
Ze moet er goed uitzien op haar sterfdag.
Mijn moeder is de enige die me rest.
Ik val op mijn knieën en overlaad haar met kussen.
Ze smaakt naar bladeren, naar rood, bruin en groen.
Ook dat hoort bij haar sterfdag: doods kleuren die smaken.
Als ik ben uitgekust, plak ik een Mariaplaatje onder haar foto.
0000, kras ik eronder.
De Heilige Maagd en mijn moeder zijn nu één.
Ze zijn alle tijden bij elkaar.
Jaartal 0000.
Want mijn moeder is niet dood.
Ze leeft.
Net als de Heilige Maagd.
Ze ruist door de bomen, zweeft langs de wolken, dartelt over de graven.
Soms zie ik haar even.
In een flits.
Als een schim, een engel, een reddingsboei.
Ergens begint een klok te luiden.
Zijn slagen omvatten haar en stuwen haar hoger en hoger.
De hemel in.
God is een vrouw vandaag.
Er komt geen man aan te pas.
Die zijn te hoekig en te ruw.
Dat hoort niet bij mijn moeder.

UIT DEN GROOTEN VOLKSKALENDER VAN PAUL VAN ZUMMEREN

De maand maart loopt op haar laatste benen en in die laatste dagen van deze maand komen er op de volkskalenders geen weerheiligen voor. Dat geeft me de gelegenheid om een aantal weerspreuken op te diepen, die typisch over het einde van de maand maart gaan. Vroeger stelde men immers vast dat het weer rond deze tijd van het jaar bijzonder woelig kon zijn. En dat drukt men als volgt uit:

VOOR OUDE LIEDEN HEEFT DE MAART KWAAD HAAR IN ZIJNE STAART

Dezelfde mening is men in Duitsland toegedaan en daar zegt men:

MÄRZENGRÜN MACHT DIE ALTEN LEUTE ZIEHEN

Of, vertaald:

MAARTS GROEN DOET OUDE MENSEN HEENGAAN

En nog zo eentje:

DER MÄRZ, NIMMT ALTE LEUTE BEIM STERZ

Of:

MAART NEEMT OUDE MENSEN BIJ DE STAART

En dus zeiden oudere mensen vroeger: als mijn gezondheid het de ganse maart volhoudt, dan leef ik alvast weer voor een jaartje gerust. In spreukvorm ging dat zo:

KOM JE OVER MAARTJE DAN HEB JE NOG EEN JAARTJE

KRISTIEN VAN ZUMMEREN